

„Kui teie tähhate kuulda, kül ma rägtn.
Ommeti pallun, armad naabrid, et teie ei
võttu ašja laita, kui ka minno sannad
mõnne káno poolt ei lähhaks digeks. Üitate
teie mind, kül siis võttame jálle sedda ehl teist
sanna parrandada, mis ešsitsa ei peaks
dige ollema“

„Rági ikka meile, kust hådda hakkab,“
ütlus Virga Peter; „meie olleme walmis
kuulma ja otame jo.“

Se peale hakkas siis Tomas jálle ja ku-
las Mikko käest: „Kas sa void mulle nim-
metada, mis håddaks tulleb arwata?“

„Kül sedda peaks mõnda ollema, agga
mõluna arwan, se on hådda, kui innimenne
ei sa tehtud, mis ta tahhab.“

„Siinno sanna járrel ei olle siis sel hådda
ühtegi, kes jouab tehha mis ta igatseb ja tah-
hab?“ — „Ei sesugguse sel olle hådda ühtegi!“

„Agga mis sa arwad: kas se, kellegi enne-
sel polle hådda, võttaks hea melega teisele

hådda tehha?“ — „Ei mitte! Eest kes tei-
sele auks kaewab, se langeb isse sisse; ja mis
jal innimenne teisele kahjuks teeb, sedda
noutakse wimaks temima käest ja se on temis-
malegi håddaks minnemas.“

„Nende sannadega tunnistad, et selle
polest olled öppetust hästi tähhele pannud,
ja meles piddanud. Ommeti katsume piš-
sut siinno ešsimest kostmist läbbi: se on
hådda, kui innimenne ei sa tehtud, mis ta
tahhab. Kül on wannemal håddaks kui ta ei
joua last diget ello teed öppetada, et wallato
laps panneb öppetusse wašto, misga wan-
nem tedda tahhaks õnnistusse pélve juh-
hatada. Agga mis tahhab wallato laps?“

„Et woiks wallatuist piddada.“

„Mis tahhab warras?“

„Et saaks warrastud.“

„Siis on wallatumal hådda, kui ei sa
wallatuist petud, ja polle hådda, kui sai wal-
latuist piddada. Wargal on hådda, kui ei sa